

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

ב"ה

תיק 1091647/2

בבית הדין הרבני האזורי תל אביב יפו

לפני כבוד הדיינים:

הרב צבי בן יעקב — אב"ד, הרב יצחק הדאיה, הרב משה בצרי

התובעת: פלוני (ע"י ב"כ עו"ד מיכאל גבור)

נגד

הנתבע: פלונית (ע"י ב"כ עו"ד לירן פרידלנד)

הנדון: גירושין בשל אי־רצון הצדדים זה בזה ללא תלות בשאלת האשם וללא התניות

פסק דין

רקע

הצדדים נישאו זה לזה כדת משה וישראל בתאריך כ"ט בסיוון תשס"ד (18.6.2004), ולהם שתי בנות [...] (בת אחת־עשרה) ו[...] (בת תשע).

בתאריך כ"ג בתשרי תשע"ז (25.10.16) תבעה האישה גירושין וכתובה (לאחר שהצדדים עברו הליך של גישור בהתאם לחוק). בתאריך א' בכסלו תשע"ז (1.12.16) השיב הבעל בכתב לתביעת הגירושין, ובתאריך י"ט בכסלו תשע"ז (19.12.16) התקיים בפני בית הדין דיון בעניינם של הצדדים.

הצדדים פרודים זה כשנה (הסיבה לפירוד – הרחקת הבעל מבית המגורים. השאלה אם זו הייתה מוצדקת אם לאו – נתונה במחלוקת בין הצדדים). הצדדים מנהלים הליכים משפטיים בענייני רכוש, מזונות, משמורת והסדרי שהות וכו' בבית המשפט לענייני משפחה.

שני הצדדים אינם רוצים זה את זה

לאחר שמיעת דברי הצדדים ועיון בכתבי הטענות, הגיע בית הדין למסקנה **חד־משמעית, ברורה ובהירה** ששני הצדדים חפצים בגירושין. אף מעיון בכתב תשובת הבעל אנו למדים שהחזרת השלום לבית אינה אפשרות כלל ועיקר, ודאי שלא זו המועדפת. הבעל (שהוא עורך דין במקצועו) סיים את תשובתו בבקשה לדחות את התביעה על הסף, אך לא הזכיר ולו במילה אחת את רצונו בשלום בית.

שני הצדדים מספרים על המשבר שביניהם – כל אחד מנקודת ראותו, ואיש אינו מוצא לומר מילה טובה על בן זוגו. חיפשנו וחיפשנו את קרן האור שתזרח מבין הטענות ולא מצאנו פתח, אף לא כפתחו של מחט. כל אחד מהצדדים 'מלא טענות כרימון' (בלשון עדינה) על הצד שכנגד. כך גם התרשמנו מתוכן וסגנון הדברים של הצדדים ובאי כוחם כפי שהובעו במהלך הדיון.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

האשמה בפירוד רלוונטית לשאלת הכתובה ולא לגירושין עצמם

גישת בית הדין היא שאין להחזיק צד 'בכוח' כדי להשיג הישגים בתחום אחר. בית הדין לא ייתן ידו לקיומם של 'נישואין על הניר' – דבר זה גורם נזק לשני הצדדים. בית הדין סבור כי מיותר להיכנס לשאלה מי אשם בפירוק הנישואין. שאלה זו יכולה להיות רלוונטית אך לעניין הכתובה (ועל כך להלן), אולם לדעתנו אין בה כל נפקות לנושא הגירושין.

הבענו דעתנו במהלך הדיון כי מבחינתנו שני הצדדים בחזקת כשרות. ברם המציאות המשתקפת היא ששני הצדדים נמצאים בסכסוך סוער, מלא רגשות של כעס ואיבה, ועל סיום הנישואין, ייאמר בצער: יפה שעה אחת קודם.

בית הדין הציע לצדדים להתגרש לאלתר, ובתמורה תותר האישה על תביעת הכתובה. האישה הסכימה. הבעל ובא כוחו התנו את הגירושין בסיום כל העניינים הכרוכים בגירושין.

אין להתנות גירושין בסיום הליכים בבית המשפט, בויתור על טענות בעניין אלימות וכו' בית הדין לא ייתן ידו להחזקת הנישואין כערובה של צד אחד להבאת הצד שכנגד להיכנע לדרישותיו הכספיות או האחרות. לדעתנו, הואיל ועניין הגירושין נראה מוחלט אצל שני הצדדים, ואיש מהם אף לא מעלה אפשרות אחרת, ולו רחוקה, אין להתלות את הגירושין בעניינים האחרים העומדים לדיון בבית המשפט.

לאחר שהצדדים יצאו להתייעצות, חזרה באת כוח הבעל וטענה כי הבעל יסכים להתגרש היום, בשני תנאים:

"האחד, שהתובעת תחזור בה מטענות האלימות כלפיו. הנתבע עורך דין. לעולם לא דבק בו רכב והשם הטוב שלו חשוב לו.

והתנאי השני, שהיא תאפשר לו לקיים את הסדרי הראייה עם הבנות בבית כשהיא לא בבית ממילא."

בית הדין הבהיר כי אין להתנות את התנאים הנ"ל במתן הגט:

אם אכן הייתה טענה של אלימות והיא מתבררת בבית המשפט, הכיצד יכול בית הדין לתבוע מצד הטוען על אלימות לחזור בו, אם הוא סבור כי אכן ננקטה נגדו אלימות?

גם באשר לתנאי השני, קיום הסדרי שהות בבית של הצדדים שבו מתגוררת כעת האישה, הבהיר בית הדין כי הואיל והאישה מתגוררת כיום בבית, אין להעלות על הדעת לפגוע בפרטיותה, אף אם הבעל הוא בעלים על מחצית הבית.

בעניין הכתובה, בית הדין קובע כי אם הבעל ייתן גט פיטורין במועד שיקבע בית הדין לסידור גט (י"ג בטבת תשע"ז – 11.1.17, וכדלהלן), הרי שוויתור האישה על כתובתה יישאר בתוקף. אם – ייאלץ בית הדין לקבוע מועד מוקדם לאכיפת פסק הדין, על כל המשתמע מכך.

טובת הצדדים וכבודם – סיום ההליך באופן מכובד ומיעוט ההתדיינות

בית הדין רואה לפניו צדדים מכובדים. לבני הזוג שתי בנות משותפות לאורך ימים ושנים טובות. בית הדין עושה כל שאלל ידו לשמור על כבודם של הצדדים, ולכן בית הדין עושה כל מאמץ למעט בהתדיינות, שתביא להגברת המתח והסערה, האיבה והשנאה. מזה הטעם

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

גם נמנענו מלפרט את הטענות השונות שעלו בכתבים ובעל פה. הכול מתוך מטרה לשמור על כבודם של הצדדים.

אנו מביעים תקווה שגם הצדדים יפעלו כך לשמור על כבודם, וימנעו התדיינויות מיותרות.

מסקנות

לאור האמור לעיל:

א. על הבעל ליתן לאישה גט פיטורין לאלתר.

ב. אנו קובעים מועד לסידור גט ליום י"ג בטבת תשע"ז (11.1.17) בשעה 10:30.

ג. החלטה זו מהווה הזמנה לצדדים למועד האמור לעיל.

ניתן ביום כ' בכסלו התשע"ז (20.12.2016).

הרב משה בצרי

הרב יצחק הדאיה

הרב צבי בן יעקב — אב"ד